

PODSUMOWANIE ROKU CHOPINOWSKIEGO

Rok Chopinowski 2010 dobiegł końca. Na całym świecie odbyło się dziesiątki koncertów upamiętniających naszego muzycznego geniusza. Przy okazji była to forma wspaniałej promocji naszego kraju za granicą. Muzyka Chopina stała się znów natchnieniem dla narodów całego świata. Chopin był i jest symbolem polskiej kultury i jedną z najbardziej widocznych polskich wizytówek w świecie. Muzykiem stał się w Polsce, tu zaczął komponować i koncertować. Do czasów Jana Pawła II był najbardziej znanym Polakiem po Koperniku. Dlatego powinniśmy być dumni z jego twórczości promieniującej na cały świat. Wielkość jego muzyki polega na nieskończonej głębi wyrazu emocjonalnego, zwięzłości wypowiedzi i ładzie konstrukcyjnym. Ale najważniejsze jest dla nas to, że wyrasta ona z tradycji kultury polskiej i przepełniona jest miłością do Ojczyzny. Posiada zarazem wymiar uniwersalny, co pozwala jej przekraczać wszelkie narodowe granice. Cyprian Norwid napisał trafnie o Chopinie: „rodem warszawianin, sercem Polak a talentem świata obywatel”. Dzięki konkursom, festiwalom, wystawom i innym przedsięwzięciom artystycznym na całym świecie można było w minionym roku wgłębić się w osobowość i muzykę naszego geniusza. Dzięki programom edukacyjnym zaistniała szansa na przybliżenie Chopina młodym Polakom. Można było dowiedzieć się, że Chopin posiadał także niezwykły talent literacki, czego dowodem są jego słynne listy, a także talent malarski i aktorski. Wśród namacalnych pozostałości Roku Chopinowskiego zalicza się otwarcie Muzeum Chopinowskiego i Centrum Chopinowskiego w Warszawie. Muzeum mieszczące się w siedzibie Towarzystwa im. F.Chopina w Warszawie należy do najnowocześniejszych w Europie. Jest miejscem częstych wycieczek szkolnych gdzie młodzież może nabywać wiedzę o kompozytorze w takim porządku jaki uważa za stosowne. Wystawy chopinowskie zorganizowano też w Muzeum Narodowym w Warszawie („Chopin -ikonosfera romantyzmu”) oraz w innych wielkich miastach, m.in. w Toronto i Rzymie. Do innych materialnych osiągnięć Roku Chopinowskiego należy odnowienie dworku w Żelazowej Woli, kościoła w Brochowie (gdzie ochrzczony został kompozytor), czy wydanie CD z najciekawszymi nagraniami Konkursu Chopinowskiego, jednego z najważniejszych konkursów muzycznych na świecie. Konkurs stał się kulminacyjnym punktem obchodów chopinowskich i zgromadził w Filharmonii Narodowej w Warszawie ponad 80 młodych wirtuozów ze wszystkich kontynentów. W jury zasiadło kilkunastu najwybitniejszych chopinistów z całego świata. Szranki konkursowe można było śledzić za pośrednictwem telewizji, internetu i radia, co również niewątpliwie przyczyniło się do rozpopularyzowania twórczości Chopina. W zaciętej rywalizacji zwyciężyła rosyjska pianistka Juliana Awdejewa, przy czym poziom laureatów – co podkreślali krytycy - był bardzo wyrównany. Radosnym faktem było wyróżnienie w ogólnej klasyfikacji polskiego pianisty Pawła Warakacego.

W naszym montrealskim środowisku również nie zapomniano o chopinowskiej rocznicy. Odbyło się szereg koncertów poświęconych twórczości Chopina w różnych salach koncertowych. Występowali pianisci polscy zamieszkujący w Montrealu, a także z innych narodowości. W

Konsulacie R.P. odbył się koncert młodych polskich pianistów, a z innych wydarzeń wymieńmy, Salon poezji i muzyki, projekcję filmu o Chopinie czy konkurs plastyczny dla uczniów szkół montrealskich. Ważnym punktem montrealskich obchodów był recital chopinowski polskiego pianisty o światowej sławie, laureata Konkursu Chopinowskiego w 1970 roku - Janusza Olejniczaka. Koncert miał miejsce w Chapelle Historique du Bon-Pasteur 17 października, w rocznicę śmierci kompozytora. Zakończył się ogromnym aplauzem publiczności przy szczelnie wypełnionej sali. Koncert odbył się za staraniem Polskiego Instytutu Naukowego i Konsulatu R.P.

Radosław Rzepkowski